

Birgit Blideman

Birgit Blideman är född i Malmö 1925

Mormor kom från Ryssland på 1800-talet till Lund, där hon växte upp. De bodde i ett eget hus i Nöden och Birgits morfar hade en antikvitetsaffär där. Modern hade gedigna kunskaper i konst och fortsatte senare med antikvitetsverksamheten. Birgits far var kringresande köpman.

Morföräldrarna köpte honom en affärsverksamhet i Malmö, men den fick han att gå i konkurs.

Mamman höll strikt Koscher; måndag, tisdag, onsdag och torsdag åt de fisk, på fredagen var det festmåltid och på lördagen var det också fin middag.

Birgit gick i Cheder. Hon tror att hon var den som var mest intresserad av barnen i gruppen.

Först gick hon i folkskolan och sedan i flickläroverk. Där fick man pröva in. Hon hade rankats etta, men rektorn sa till henne att: det gäller inte att komma in som etta utan att komma ut som etta. Detta var enda gången som Birgit utsatts för något som hon tror var antisemitism. Rektorn skulle inte sagt så till något av de andra barnen.

Hon umgicks med andra svenska judar i Malmö. Man umgicks mest hemma hos varandra. Birgit gifte sig med Erwin Leiser när hon var 20 år.

En flicka, Rita, som var ett år yngre än Birgit, kom och bodde i familjen efter att Hitler kom till makten i Tyskland.

Efter 9 april 1940 då Danmark ockuperats anlände många danska judar till Malmö. Det meddelades i synagogan att de danska judarna hade kommit och Birgit träffade dem genom Judiska föreningen och Judiska studentklubben. Det judiska livet i staden levde upp med sociala aktiviteter, såsom dans, m.m. Birgit kunde nu umgås med judar som hade kulturella intressen, vilket inte hade funnits i Malmö förut.

När det gällde deras egen säkerhet sa föräldrarna att Sverige är så bra så hit kommer ingen. De låtsades vara ointresserade, säger Birgit.

När de vita bussarna anlände med överlevande gick Birgits pappa dit och frågade om det fanns någon som heter Seligsohn men det gjorde det inte. Däremot var där en man som hette Seligman, som Birgits pappa "adopterade". Hon visste inte mycket om förintelsen när de överlevande kom, men hon ville göra en insats. Från maj till november 1945 undervisade hon överlevnaden i svenska. De talade aldrig om vad som hänt den, för att de inte skulle bli illa berörda.

Hon tror att allmänheten kände ett stort medlidande med de Överlevande. Birgit säger att man aldrig pratade om detta i skolan men hon kände ändå att lärarna var av två slag, antingen höll de på Tyskland eller på England och de som höll på Tyskland gillade henne inte.

Hon har sedan staten Israel bildades haft ett stort engagemang för den judiska staten, och har varit där mer än 100 gånger. Hon uppfattar att engagemanget är ett uttryck för hennes tacksamhet över att de i Sverige förskonades.